

Pavasaris jau atejo,
Ir paukščiai linksniau giedoti pradėjo
Ir mergos stengėsi puikiau pasirodyti,
Svėitui visam pasirodyti.
— Kur paukščiai?

Nedrauskit vaikams apsivest su kuom mylisi

I.

Pietines Italijos provincijoje Kalabrija, mariu gulincia me miestelyj Parghelia, viena pavasario vakara 1905 metų, ant rinkos stovėjo jauna mergaitė, žiūredama iš isei-nanezia nuo rinkos ulycia ir kaip ko tokio laukdama. Sau le tuotarpu in marias leidosi ir zibejo kaip kokai purpuras nuo besibaigiančios dienos sviesos blizgėjimo. Už miesto uolos maudėsi ražiniuose spinduliuose, kurie potam darydavosi juodu purpuru ir atgalo viasas temstant pajudodavo.

Ale mergaitė nematė tu visu gražybiu prigimimo ir jos veide matis išsilgimas. Tuotarpu užpakalyj sėves išsigirdo greitus žingsnius. Mislidama, kad tai laukiamas tėvas, tai-gi tuojaus jį ir atsuko. Bet umai persigando ir jos veida apliejo raudonumas. — Del Die vo, tai tu, Masa? — susuko. — Isz kur tu czionai atisradai?

— Isz dangaus išpuoliau! — prasiuko atėjusios, pau-ges jaunas žmogus, turintis dvi dešimtis kelis metus. Nusid-žiauges suspaude mergaitė rankas.

— Tėvas yra czia — tare persigandusi mergaitė — atėis tuojaus. Kaip czia tėvas pas ma ne pamatys?

— Na, tai tegul pamato! Ar man nevalia stovėti kur man patinka? Czionai laukiu paczto, kad keliauti namo, o tavo tėvas man negali užgin ti!

— Matai tenai jau įsiai ei-na! — susuko dabar mergaitė ir tuojaus nuo jaunikačio sža lin pasitrauke. Ulycia artino si senas sodietis, o su juom silpnas, mažas ir gana smagus žmogus butis, smagiai kalban-tis su seniu. Senis pasižiūrejo kreivą akia in jaunikaity, kuris tuojaus taipgi tokiu pat pasi-žiūrėjimu atsake. Tevo drau-gas tuo tarpu pamatė jauną mergaitę.

— Ai, ai, kokia jus gražia dukteri turite, Nencioni! — ta re seniu. — Kada aš pasku-tiniu sykiu prieš penkis me-tus maciaui, tai buvo savo nei-zio nei te, o dabar... tegul prazuisi! Gražesnes mergaites nerasi visioje apigardoje.

— Marietta, eiksz czionai! — atsiliepe senis asztriai. — Tai yra ponas Gionino Baldo, ma-no senas prietelius; paduok jam ranka!

— Senas prieteliu! Aha! — užprotestavo Baldo. — Turiu 45 metus, ale jaučiuosi jau-nas, kaip tuoreciau tik dvide-simtis metu.

— Hahsha! — juokesi pra-silinksmes sodietis. — Jei tu-remtu 70 metu, o aš jei bu-ciau dvidešimties metu mer-gina, tai ir taip su jum eiciau pas altoriu.

Mergaitė paraudo ir nusige-dinus.

— Ale mandri — tare Bal-do su priversta linkmybe, ant ko senis ant mergaites užsirus-tino.

Tuotarpu privaziavo paczto vezimas ir susilauke ant uly-cios kampo.

— Koki-gi? — Ne. — Kvaila! — suriko senis. — O tu zinai, kokai Baldo yra turtingas? Ar zinai kad czia aplinkui turtingiausias žmogus? Kitos merginos tik dussuja, laukdamos sau tos laimes idant Baldo isz ju nors viena imtu, o tu, matau, jam tuojaus atkirstum!

— Asz jo nenoriu, norints jisai visas butu isz czysto ank-so!

— Zinau, kad tau sedi gal-voje tasas prakeiktas Maso! — saukke senis. — Tasai prakeik-tas benkartas!

— tuojaus susilauke nes-jin dusino piktumas. Geriau tave matyti grabė, negu priesz altoriu su tuo latru! O dabar eik gult, nepaklusi dukte!

Ilgoka dar laika Nencioni trankesi po grinczia. Kožu sy-kiu inpuoldavo didžiausias pik-tuman, kada atsimindavo duk-tes numyletinio zėimyną.

Keli metai atgalios Angelo Nancioni buvo turtingu žmo-gumi, kuriam alyvu žladeses ir vinagrada atneszdavo labai daug pelno. Ale didesne puse turto iszejo ant provu, kurias vede senis Nencioni su Tamo-ziaus tėvu ir katras viska pra-losze. Vaikino tėvai paskui trupame laike pasimire, ale ju neprietelais neapykanta ne sumažejo. Marietta ir Maso sykiu bojijosi kaip vaikai.

Tėvu nesutikimas įiems visi-ne rupejo, jie tankiai ir potam su sieidav ir nieko nemislyda-vo apie ta nelaiminga provą ir jos pabaiga. Laikui begant ju jaunuosė szirdyse apsviesėjo meile ir ana abudu vienon kru-vo eiszo. Nencioni mate ge-rai kas veikiasi, ale niekad ne-mislydavo, kad dukte kada nors myletu jo didžiausio ne-prietelais sunu. Mislino paro-dyti, kad jis to visko nesupran-ta ir ne mato ir tuo tarpu duk-tere pajezikoto kito vyro. Ji sa-labai linkminosi kada jo dukte patiko ponui Baldo ir svarste, kad tas viskas be abe-jones turės užsibaigiti motery-te. Dukteres pasipriešinimo jisai nesitikejo ir nelauke.

II.

Ponas Baldo savo prižadeji-mus tiesiogiai iszpilde, Senau per kelis metus nebudavo Val-tellano taip daug sykiu, kiek dabar per kelias nedelias. Go-dulingas Nancioni su kožna diena darsė prielankesniu tur-ciu, kuris buvo tiek malonus kad tankiai pasiziuredavo in jo dukteri. Teisybe, kad nute-mijo jie abudu, jog Marietta darsė vis szaltene. Nuo pir-mojo pasimatymo tasai žmo-gus jau buvo labai priklus ku-ris niekam in akis tiesiog ne-ziūrejo, bet jai pasidare jis da-bjauresnis, kada iszgirdo apie jo norus.

Nencioni kožu sykiu labai rustinosi ant dukteres už jos toki ataklu, pasielgima ir Baldui iszejus visada budavo barniai ir keiksmai: bet Mariet-tai tas nieko nekenke, ji my-lejo savo jauną numyletinį, nes savo szirdi buvo pažadeju-si.

Vyno kupezius nebuvo stra-kus ir nieko nepaisė in Mariet-tos atsalima. — Palengva vis kas bus gerai — Juokavojo kalbedamas su tėvu — Kaip mane be perstojimo girsite, tai be abejones, jos szirdis suni-kesztes, o kada pasiliks mano paczia tai tada asz ja jau isz-glostysiu.

Marietta neturejo priesz ka atidaryti savo szirdi. Motinos jau kelinti metai neturejo ir neturejo net geros sau prietel-kos kaip kad kitos merginos turi. Su savo mieliausiu nega-lejo susieti tėvas jos kožna žingsni dabojo labai saugiai. Tatoi mazi dyvai, kad jai laikui begant paliko liudna ir suniu-ras.

Maso žinojo apie viska, kas darsosi jos mieliausios namuose kadangi jis tankiai prie jos na-mu tykodavo ir girdedavo Viena diena jau ilgai negale-jo izlaikyti abejungumas pasi-dare didelis. Norints gana ge-rai žinojo, ka jisai sutikies vie-nok pasiredė szventadieniai drabuziais ir nuejo in Nencio-ni namus, kad papraszyti jos rankos. Susirinko jisai zziek tiek pinigų ir žadejo tėvui jos sugrąžinti juos už provę isz-sikasztavima, o potam prasyti Mariettos už paczia.

Nuejo. (Toliau bus.)

— Koki-gi? — Ne. — Kvaila! — suriko senis. — O tu zinai, kokai Baldo yra turtingas? Ar zinai kad czia aplinkui turtingiausias žmogus? Kitos merginos tik dussuja, laukdamos sau tos laimes idant Baldo isz ju nors viena imtu, o tu, matau, jam tuojaus atkirstum!

— Asz jo nenoriu, norints jisai visas butu isz czysto ank-so!

— Zinau, kad tau sedi gal-voje tasas prakeiktas Maso! — saukke senis. — Tasai prakeik-tas benkartas!

— tuojaus susilauke nes-jin dusino piktumas. Geriau tave matyti grabė, negu priesz altoriu su tuo latru! O dabar eik gult, nepaklusi dukte!

Ilgoka dar laika Nencioni trankesi po grinczia. Kožu sy-kiu inpuoldavo didžiausias pik-tuman, kada atsimindavo duk-tes numyletinio zėimyną.

Keli metai atgalios Angelo Nancioni buvo turtingu žmo-gumi, kuriam alyvu žladeses ir vinagrada atneszdavo labai daug pelno. Ale didesne puse turto iszejo ant provu, kurias vede senis Nencioni su Tamo-ziaus tėvu ir katras viska pra-losze. Vaikino tėvai paskui trupame laike pasimire, ale ju neprietelais neapykanta ne sumažejo. Marietta ir Maso sykiu bojijosi kaip vaikai.

Tėvu nesutikimas įiems visi-ne rupejo, jie tankiai ir potam su sieidav ir nieko nemislyda-vo apie ta nelaiminga provą ir jos pabaiga. Laikui begant ju jaunuosė szirdyse apsviesėjo meile ir ana abudu vienon kru-vo eiszo. Nencioni mate ge-rai kas veikiasi, ale niekad ne-mislydavo, kad dukte kada nors myletu jo didžiausio ne-prietelais sunu. Mislino paro-dyti, kad jis to visko nesupran-ta ir ne mato ir tuo tarpu duk-tere pajezikoto kito vyro. Ji sa-labai linkminosi kada jo dukte patiko ponui Baldo ir svarste, kad tas viskas be abe-jones turės užsibaigiti motery-te. Dukteres pasipriešinimo jisai nesitikejo ir nelauke.

II.

Ponas Baldo savo prižadeji-mus tiesiogiai iszpilde, Senau per kelis metus nebudavo Val-tellano taip daug sykiu, kiek dabar per kelias nedelias. Go-dulingas Nancioni su kožna diena darsė prielankesniu tur-ciu, kuris buvo tiek malonus kad tankiai pasiziuredavo in jo dukteri. Teisybe, kad nute-mijo jie abudu, jog Marietta darsė vis szaltene. Nuo pir-mojo pasimatymo tasai žmo-gus jau buvo labai priklus ku-ris niekam in akis tiesiog ne-ziūrejo, bet jai pasidare jis da-bjauresnis, kada iszgirdo apie jo norus.

Nencioni kožu sykiu labai rustinosi ant dukteres už jos toki ataklu, pasielgima ir Baldui iszejus visada budavo barniai ir keiksmai: bet Mariet-tai tas nieko nekenke, ji my-lejo savo jauną numyletinį, nes savo szirdi buvo pažadeju-si.

Vyno kupezius nebuvo stra-kus ir nieko nepaisė in Mariet-tos atsalima. — Palengva vis kas bus gerai — Juokavojo kalbedamas su tėvu — Kaip mane be perstojimo girsite, tai be abejones, jos szirdis suni-kesztes, o kada pasiliks mano paczia tai tada asz ja jau isz-glostysiu.

Marietta neturejo priesz ka atidaryti savo szirdi. Motinos jau kelinti metai neturejo ir neturejo net geros sau prietel-kos kaip kad kitos merginos turi. Su savo mieliausiu nega-lejo susieti tėvas jos kožna žingsni dabojo labai saugiai. Tatoi mazi dyvai, kad jai laikui begant paliko liudna ir suniu-ras.

Maso žinojo apie viska, kas darsosi jos mieliausios namuose kadangi jis tankiai prie jos na-mu tykodavo ir girdedavo Viena diena jau ilgai negale-jo izlaikyti abejungumas pasi-dare didelis. Norints gana ge-rai žinojo, ka jisai sutikies vie-nok pasiredė szventadieniai drabuziais ir nuejo in Nencio-ni namus, kad papraszyti jos rankos. Susirinko jisai zziek tiek pinigų ir žadejo tėvui jos sugrąžinti juos už provę isz-sikasztavima, o potam prasyti Mariettos už paczia.

Nuejo. (Toliau bus.)

— Koki-gi? — Ne. — Kvaila! — suriko senis. — O tu zinai, kokai Baldo yra turtingas? Ar zinai kad czia aplinkui turtingiausias žmogus? Kitos merginos tik dussuja, laukdamos sau tos laimes idant Baldo isz ju nors viena imtu, o tu, matau, jam tuojaus atkirstum!

— Asz jo nenoriu, norints jisai visas butu isz czysto ank-so!

— Zinau, kad tau sedi gal-voje tasas prakeiktas Maso! — saukke senis. — Tasai prakeik-tas benkartas!

— tuojaus susilauke nes-jin dusino piktumas. Geriau tave matyti grabė, negu priesz altoriu su tuo latru! O dabar eik gult, nepaklusi dukte!

Ilgoka dar laika Nencioni trankesi po grinczia. Kožu sy-kiu inpuoldavo didžiausias pik-tuman, kada atsimindavo duk-tes numyletinio zėimyną.

Karta pas viena kaimyna besiidamas pas glamuone Mag-de laikytis eme ir susivelino; nuompinės nabagas jau per velai, visus rado saldžiai be-miegtint, duris visos buvo už-stumtos stumomis, kriaucia-liui pasiekt Magde nebuvo kaip, jisai sumislio pasinaudot inilpimu per augsta.

Priejas prie galo stubos, už-laidu užsirangete ant augsto, persigramozdijo ik priemeniai, bet kopėcijas kur stovi kaip tyzomias nesurado ir gana. Pa-mislino, nusileist siena nussokt priemenen ir bus gerai.

Pasistenges leistis žemen, krito ne ant žemes, bet in sta-tine pilna priesienos stovinciza vandeni. Kriauciazialis inkrites in vandeni, isz baimes nors persigandė, bet kad kiti isz-girde nesukiltu nabagas ane neriktele.

Magde kamarioje gulelama, pajuto per miegus kad prieme-neje vanduo nepaprastai szlamsztele suprato, kad tai bus jos mylima kriauciazialis piemeni smartinasi, užsžebu-si lempute iszejusi žiuri kad jos kriauciazialis nei drapas szla-pias, statine parvirtusi ant szo-no.

— Kad tu suplendetai! Ki-ba velnias tave czion imete? — Magde negarsum balsu sumur-mejo.

— Oj Magdule, — tylek neszekeke garsai, rades duris užstumdys užlipes per užlai-da kopėcijas nesuradams, ro-kavau nusileisti siena ir pas-tave ateiszu, o dar matai kaip in pekla in statine tik szabal-do in puoliau. Ka darsym kad visas ean szlapes?!

— Palauk, sujieszkosiu sau sus marsekinius ir kėles, o apavilkes, spruskie kuo grei-ciausiai isz czion namon, o aš megysiu szita viska apvalyti. Apavilkes kriauciazialis sausa is-drabuziais iszdume namo ne-neatsižiuoredamas.

Magdule priemene iszvale per nakt teip gerai, kad nie-kas nepamatijo kad buvo sta-tine parvirtusi.

Nedeldienj susiejo kriau-ciazialis su Magde, iszskalbėjo kad viskas nusiseke gerai, kriauciazialis szirdingai padeka-vo pavaizydamas Magdule keleta sklenycziu arbatos su Prusu araku.

Kriauciazialis Amerikon. Kriauciazialis turedamas vidu-tini pasisekima Lietuvoje tarp senesniu ir jaunimo žmonių, sumislijo pasijieszkot laimiki da geresni t.y. nežiurint in nieka apieist draugus jaunus vaikus in merginas, o dangty-tis Amerikon kur didis skam-ba iszganymas.

Susikubano pirkit szipkorte ir laimingai atplauke in New Yorka.

Prie telefono. Sztorninkas in savo klerka: — Telefonas skamba, Eikie paklauskie ko ten nori.

Už valandos. Sztorninkas: — O kas ten? Kler. — Juso pati.

S. — Ko nori? K. — Ne zinai, Tiktai gir-dejau žodi: "Grenezde"!

S. — Paklausk Gal su ma-nim nori pasikalbet.

Greitai iszmislino. Prisiunti siuvezka rokunda už szlebe, o pats perskaitias pasauki;

— Kaip tai, 10 doler? Juk tu man sakei, jog tiktai 8 do-leri.

— Teisibi, Jonuti, nes asz-turejau duotie 2 dolerius usz-tai, idant visur sakitu jog szlebi mano kasztuoje 15 dole-riu.

— Kad tu suplendetai! Ki-ba velnias tave czion imete? — Magde negarsum balsu sumur-mejo.

— Oj Magdule, — tylek neszekeke garsai, rades duris užstumdys užlipes per užlai-da kopėcijas nesuradams, ro-kavau nusileisti siena ir pas-tave ateiszu, o dar matai kaip in pekla in statine tik szabal-do in puoliau. Ka darsym kad visas ean szlapes?!

— Palauk, sujieszkosiu sau sus marsekinius ir kėles, o apavilkes, spruskie kuo grei-ciausiai isz czion namon, o aš megysiu szita viska apvalyti. Apavilkes kriauciazialis sausa is-drabuziais iszdume namo ne-neatsižiuoredamas.

Magdule priemene iszvale per nakt teip gerai, kad nie-kas nepamatijo kad buvo sta-tine parvirtusi.

GERA NAUJIENA

turime pasakyti visiems, kurie serga galvos skau-dejimu ir neuralgija; greitai nuo to ligu galima iszsigdyti, vartojant

SEVEROS PLOTKELES —NUO GALVOS SKAUSMO —IR NEURALGIJOS.

12 Plotkeliu už 25c.

ISZBERIMAI

ant veido, spaugucziai, sza-szeliai, puczakai, szlakai, kraujo ligos, odos ligos ir taip vadinama pavasario liga, kuomet žmogus jau-ciasis pavargęs ir nusilpes, greitai iszgydoma

—vartojan—

SEVEROS KRAUJO VALYTOJA

Pataiso krauja ir kartu sustiprin ir atgaivina organizma.

Preke \$1.00.

W.F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS, IOWA

W. Rynkewiczius

Simon Solof

DYKAI

Pavasaris

KAD JAUTIESI

THE PHILADELPHIA MEDICAL CLINIC

W.F. SEVERA CO.

Simon Solof

DYKAI

Pavasaris

KAD JAUTIESI

THE PHILADELPHIA MEDICAL CLINIC

J. S. YANKAUS Indianapolis, Ind.